

bedømme, og for en Stockholmer har endnu ingen Lejlighed hertil tilbudt sig. »Kongl. dramatiska teatern« vægrede sig i Foraaret ved at antage det paa Grund af visse Udtryk, som man fandt alt for revolutionære. Nu er det under Indstudering paa »Nya Teatern« og bliver nok her modtaget med samme Stemning som i Gøteborg, hvor talrige Arbejdere havde indfundet sig og med Bifaldsytringer modtog de djærve Udtalelser, som forekommer paa nogle Steder.

Arbejdet har en udpræget Tendens, derom er der ingen Tvivl. At sige, at den er i revolutionær-socialistisk Aand, som ofte paastaaes, turde vel være overdrevent, men den er skarpt rettet mod det Velgjørenhedshykleri, som uden Tvivl findes ved Siden af en sand opofrende Velgjørenhed, og over hvilken Satirens Svøbe bør svinges. Vi tror dog, at der findes en Klasse velgjørende Kvinder, som ikke hører til dem, der skildres i »Hur man gjør godt«, og som Samfundet staar i Gjæld til; — nogen Grund til Klage over, at den ikke er repræsenteret, er der vel næppe; thi man behøver jo ikke i et Drama at opregne alle Slags Velgjørenhedskategorier. Ogsaa ved sine Tendenser med Hensyn til uægte Børns Rettigheder har dette Stykke vakt Opsigt og er blevet skarpt dadlet. Det er dog svært at fælde en Dom over Tendenserne i et Drama — der ovenikjøbet er af saa udpræget dramatisk Natur som det omhandlede — da Spillet kan skærpe og forandre Udtalelser og Scener langt mere, end man ved Læsningen kan ane. Sikkert er det dog, at Fru Edgrén har stillet sin eminente Begavelse i de ny Ideers Tjeneste og vist dette tydeligere i det foreliggende Arbejde end i noget af de tidligere. Hun digter mindre og mindre for at digte, men for at sige det, som ligger hende paa Hjærte, og som hun ønsker at prædike ud over den ligegyldige og sløve Verden. Det er en Fare. Denne Tendens stak i »Sanna Kvinnor« saa stærkt frem, at Stykket, trods sine Fortjenester, kun frembød ringe Nydelse paa Scenen. Ogsaa i »Hur man gjør godt« truer Tendensen med at sprænge den her dog i dramatisk Henseende fortræffelige Form.

Fru Edgrén udgav i Foraaret i en Revue, udgiven af G. af Geijerstam, en Biografi af en af vor Samtids ejendommeligste Kvinder, Mrs *Besant* *), den bekjendte Malthusianer og

*) Oversat paa Dansk i „Tilskueren“, April 85.